

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 64.558 van 17 februari 1997

A. 64.939/VI-12.717

In zake : **GHIDETTI** Luigino,
rue des Trieux 47
6150 Anderlues,

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Binnenlandse zaken.

DE RAAD VAN STATE, VIe KAMER,

Gezien het op 1 augustus 1995 ingediende verzoekschrift, waarbij Luigino GHIDETTI de nietigverklaring vordert van de ministeriële beslissing van 20 april 1995 waarbij hem geen vergunning gegeven wordt om een bewakingsonderneming te exploiteren;

Gelet op arrest nr. 60.359 van 21 juni 1996 waarbij de debatten worden heropend en de voortzetting van de procedure overeenkomstig de artikelen 14 en volgende van de algemene procedureregeling wordt gelast;

Gelet op de kennisgeving van het arrest aan de partijen;

Gezien de laatste memories;

Gelet op de beschikking van 25 oktober 1996, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 11 december 1996;

Gehoord het verslag van de heer ANDERSEN, kamervoorzitter;

Gehoord de opmerkingen van Mr. PIRET, loco Mr. LHOIR, advocaat, die voor verzoeker verschijnt, en van Mevr. BEN JEDDOUR, adjunct-adviseur, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het andersluidend advies van de heer FORTPIED, eerste auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de feiten die aan het geding ten grondslag liggen uiteengezet zijn in arrest nr. 60.359 van 21 juni 1996; dat ernaar wordt verwezen;

Overwegende dat verzoeker in de uiteenzetting van de middelen betoogt dat het motief voor de weigering, te weten de uitoefening van een andere activiteit als hoofdberoep (beroepsmilitair), niet deugdelijk is, daar de Minister van Landsverdediging, die zijn belangrijkste werkgever is, hem gemachtigd heeft om het beroep van (beambte met wachtdienst) als bijberoep uit te oefenen bij de bewakingscentrale van de N.V. DUMAY-MIOR te Charleroi, de Minister van Justitie een gunstig advies heeft uitgebracht, hij zijn nevenactiviteit uitoefent in een bijzondere situatie, die beschreven wordt in zijn brief van 16 december 1994 aan de Minister van Binnenlandse

Zaken, de wet van 10 april 1990 op de bewakingsondernemingen, de beveiligingsondernemingen en de interne bewakingsdiensten op voor kritiek vatbare wijze verzuimt een onderscheid te maken tussen de wachters die in contact treden met het publiek en de bewakers van alarmcentrales die niet in contact treden met het publiek en de opleidingscursussen niet aangepast zijn aan de taak van laatstgenoemden; dat hij ten slotte wijst op de zeer nadelige gevolgen die de bestreden beslissing voor hem heeft; dat verzoeker in zijn memorie van wederantwoord uiteenzet dat artikel 14 van het Europees Verdrag over de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, alsmede de artikelen 10 (6) en 11 (6bis) van de Belgische Grondwet, die een beginsel van non-discriminatie invoeren, geschonden zijn; dat hij van oordeel is dat de aangevoerde discriminatie erin bestaat dat machtiging wordt verleend voor een nevenactiviteit als loontrekkende terwijl die wordt geweigerd voor een nevenactiviteit als zelfstandige;

Overwegende dat verzoeker in zijn brief van 16 december 1994 aan de Minister van Binnenlandse Zaken de bijzondere omstandigheden waarin hij zijn activiteit uitoefent beschrijft, te weten dat hij als zelfstandige uitsluitend werkt voor de N.V. DUMAY-MIOR als onderaannemer, en dat het niet in zijn bedoeling ligt zich als zelfstandige te vestigen met een eigen bewakingsonderneming; dat artikel 6 van de wet van 10 april 1990 bepaalt dat de personen die door een bewakingsonderneming of beveiligingsonderneming worden aangeworven of voor hun rekening werken, (...) moeten voldoen aan de uitoefeningsvoorwaarden die worden opgenoemd in deze wetsbepaling; dat geen enkele van die voorwaarden deze personen, met inbegrip van de personen die zoals verzoeker werken voor rekening van die ondernemingen, verplicht zelf houder te zijn van de ministeriële vergunning waarvan sprake is in artikel 2

van de wet; dat het volstaat dat de onderneming een zodanige vergunning heeft; dat zulks niet het geval zou zijn indien verzoeker zich bevond in de situatie, vermeld in artikel 1 van de wet, waarin hij aan een cliëntèle de diensten verstrekt die erin worden opgenoemd; dat de verwerende partij geenszins beweert dat zulks het geval zou zijn; dat de discriminatie waarvan verzoeker gewag maakt onbestaande is, daar de bepalingen van hoofdstuk II met betrekking tot de vergunning en de erkenning zonder onderscheid van toepassing zijn op de natuurlijke en op de rechtspersonen die één van de activiteiten vermeld in artikel 1 uitoefenen en de bepalingen van hoofdstuk III met betrekking tot de uitoefeningsvoorwaarden, en inzonderheid artikel 6, van toepassing zijn op zowel de loontrekkenden als de zelfstandigen; dat het verbod om andere activiteiten uit te oefenen dan die welke worden opgesomd in artikel 1, § 1, alleen van toepassing is op de bewakingsondernemingen die beantwoorden aan de definitie die de genoemde bepaling ervan geeft; dat daaruit volgt dat het aangevoerde motief om de aangevraagde vergunning te weigeren niet afdoende is; dat verzoeker deze in rechte geenszins nodig had; dat het middel, gelet op het voorgaande, evenwel niet opgaat, aangezien de verwerende partij niet anders kon dan hem de exploitatievergunning te weigeren, bepaaldelijk door diens bijzondere situatie; dat aangezien verzoeker door de verwerende partij zelf is verzocht om een vergunningsaanvraag in te dienen, de kosten van het beroep te haren last behoren te worden gebracht,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten, bepaald op 4.000 frank, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van de VIe kamer, op zeventien februari 1900 zevenennegentig door :

de HH.	ANDERSEN,	kamervoorzitter,
	LEROY,	staatsraad,
	MESSINNE,	staatsraad,
Mevr.	MALCORPS,	griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

M.-Chr. MALCORPS.

R. ANDERSEN.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD
VAN STATE, GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.